

Mot.
1989/90
Sk87-95

Motion till riksdagen

1989/90:Sk87

av Lennart Brunander m.fl. (c)

med anledning av prop.1989/90:110 Reformerad
inkomst- och företagsbeskattning

Sedan inkomståret 1979 har bl.a. lantbrukare haft möjlighet att avsätta en del av nettointäkten till allmän investeringsreserv. Ett bakomliggande motiv för denna lagstiftning har varit att ge fysiska personer som bedriver jordbruk motsvarande möjligheter som aktiebolag att göra avsättningar för framtida investeringar. Avsättningar för framtida investeringar har fått göras med minst 10 000 kr/år och högst ett belopp motsvarande halva nettointäkten av förvärvskällan. Beloppet skall sättas in på ett särskilt bankkonto, s.k allmänt investeringskonto. Avdrag för avsättning medges inte om den skattskyldige gör insättning på skogs- eller skogsskadekonto för beskattningsåret för den aktuella förvärvskällan. De pengar som sätts in på kontot har fått tas i anspråk för bl.a. följande ändamål:

1. Reparations- och underhållsarbeten på byggnader utom bostadsbyggnader och för avskrivning av ny-, till- och ombyggnad av sådana byggnader.
2. Inventarier, dock inte begagnade.
3. Främjande av skogsbruk eller underhåll av markanläggning eller anskaffning av markanläggning.

Det belopp som sätts in på investeringskonton måste disponeras inom sju år. Årsskiftet 1988-1989 fanns det ca 1.5 miljarder kronor på dessa investeringskonton. De största avsättningarna har gjorts från 1982 och framåt vilket betyder att stora belopp är tillgängliga för investeringar.

Inom lantbruket har under senare år en stark ambition funnits för att minska produktionsresurserna för såväl animalie- som spannmålsproduktionen. Med dessa investeringsreserver finns nu en uppenbar risk att de avsatta medlen kommer att investeras i animalieproduktionen. Systemet med investeringsreserver kan då bidra till att vi får förnyade balansproblem inom vissa produktionsgrenar. Felaktigt gjorda investeringar drabbar dock inte alltid det enskilda företaget. En med skatteregler stimulerad investering kan tvärtom vara gynnsam för det enskilda företaget men ogynnsam för näringen som helhet. Något större behov av kapacitetsutbyggnad inom animalieproduktionen finns för närvarande inte. Skattereglerna kan medföra att investeringen görs trots att det företags- och sektorekonomiskt är olämpligt.

Villkoren för lantbrukaren och lantbruksföretaget kännetecknas av en hög kapitalintensitet och därmed åtföljande låg nettointäkt. Enligt deklara-tionsundersökningen redovisar ett lantbruksföretag med en arbetsinsats av

4 000–5 599 timmar en total nettointäkt på 110 000 kronor. Denna nettointäkt skall delas på två makar vilket ger 55 000 kronor till vardera maken. Efter avdrag med ett basbelopp återstår ca 29 000 kronor som ATP-grundande inkomst.

Mot. 1989/90
Sk87

Det torde vara utomordentligt angeläget att för lantbruket att skapa bättre pensionsvillkor. Som framgår av de ovan redovisade statistiska uppgifterna är detta ofta inte möjligt i normala lantbruksföretag. Det är därför angeläget att på olika sätt förstärka möjligheterna till goda pensionsförhållanden för jordbrukarna. En av dessa möjligheter är att tillåta att investeringsreserverna får tas i anspråk också för tecknande av pensionsförsäkringar. I den nya livsmedelspolitik (jordbrukspolitik) som riksdagen inom kort kommer att besluta om kommer det att finnas inslag som stimulerar jordbrukare att sluta med sin verksamhet. Detta för att minska en produktion som anses för hög. Oftast har dessa jordbrukare en låg pension att se fram emot. Det borde vara i allas intresse att ge en möjlighet för dessa brukare att använda de medel som finns i investeringskonton till att förbättra sin framtida pension. På detta sätt kan flera fördelar vinnas. Risken för samhälls- och/eller företagsekonomiskt felaktiga investeringar begränsas, jordbrukarna kan få bättre pensionsförhållanden och ett långsiktigt sparande uppmuntras.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om möjligheten att överföra medel från investeringskonton till pensionsförsäkringar.

Stockholm den 2 maj 1990

Lennart Brunander (c)

Stina Gustavsson (c)

Karin Starrin (c)

Sven-Olof Petersson (c)